



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

fahs



NUMMER 1 • JANUAR 2000 14. ÅRGANG



Asserbohus Lido (Frederiksværkegnens Museum)

Kære læsere !

Dette nummer af FAHS er det første i et nyt årtusinde og samtidig er det 14. årgang nr. 1. FAHS bladet udkom faktisk første gang i 1987 – lidt imponerende, når man tænker efter.

I det første nummer skrev Kenno Pedersen bl.a.: „Hvorfor nu et medlemsblad? Ja, først og fremmest har bestyrelsen længe haft et stort ønske om en tættere og mere regelmæssig kontakt til medlemskredsen...“. Jeg håber at medlemmerne, ligesom jeg, synes at FAHS bladet har indfriet forhåbningerne på en god måde.

Jeg vil benytte lejligheden til at sige tak til de lokalhistoriske arkiver, museer og foreninger som i årets løb har hjulpet med billedmateriale og andet, således at det har været muligt at fremstille bladet. I den forbindelse skal der lyde en opfordring både til medlemmer og til alle andre læsere om at sende stof ind til bladet. Store og små artikler om livet, begivenheder eller lokaliteter i Frederiksborg Amt før og nu er altid velkomne.

Frederiksborg Amts Historiske Samfund starter det nye år i fin stil: Generalforsamling den 25. marts og et par spændende forårsture. Dertil kommer den nye årbog, som vi i skrivende stund knokler med at få færdig, forhåbentlig til generalforsamlingen i Slangerup.

Udover ture, årbog og FAHS blade, skal der i det kommende år arbejdes med registret til foreningens årbøger 1906-99. Torben Bill-Jessen har på nuværende tidspunkt udarbejdet et register til alle sted-, person- og institutionsnavne i årbøgerne. Dette meget omfattende materiale skal nu sammenlægges, sorteres, navneformkontrolleres, korrekturlæses osv. Når arbejdet er færdigt vil resultatet være til gavn og glæde såvel for den private som for den professionelle bruger.

Yderligere oplysninger om arbejdet med registret kan fås ved henvendelse til FAHS bladets redaktør, undertegnede

Eva Stennicke



FAHS er et medlemsblad for Frederiksborg Amts Historiske Samfund og udkommer 4 gange om året; i februar, april, august og november.

Artikler til bladet sendes til:

FAHS, Helsingør Kommunes Biblioteker,
att. Eva Stennicke, Lundegade 13, 3000 Helsingør.

Telefon: 4928 3622, fax: 4928 3627.

E-mail: eva.stennicke@telia.com

Medlemskab og kontingent:

Helsingør Teaterforening, Havnepladsen 1, 3000 Helsingør.

Telefon: 4920 0811.

Redaktion

Bibliotekar

Eva Stennicke

(ansvarshavende red.)

Tryk: A-print,

Espergærde

Layout, sats og

tilrettelæggelse:

Eva Stennicke



Asserbohus (Frederiksværkegnens Museum)

Hotel Asserbohus

Af Eva Stennicke

Hotel Asserbohus blev opført i 1934-1935 af kunst- og antikvitetshandler Skaanstrøm, som havde en stor forretning i Bredgade 30 i København. Skaanstrøm var en mand med store visioner, og han havde både penge og mod til at realisere dem.

På den tid var der turisthoteller i Hornbæk og Helsingør. Skaanstrøm ville oprette et lignende og mindst lige så eksklusivt på Frederiksværkegnen, som var meget velegnet til dette med Liseleje og Asserbo plantager og en dejlig strand ud for Liseleje.

Ved opførelsen blev der i udstrakt grad anvendt genbrugsmaterialer, specielt mur-

og tagsten fra huse, der var saneret i det indre København. Det skulle fra starten give det store hotel den rette patina, der passede til stilen.

Da hotel Asserbohus åbnede, blev der udsendt en flot illustreret brochure, hvori der bl.a. står følgende:

„Når man fra landevejen nærmer sig Asserbohus, ser man en stor teglbehængt renæssancebygning, som straks bringer ens tanker 300-400 år tilbage i tiden. Den smukke bygning med den skønne rejsning og fint afstemte proportioner er prydet med gamle skæringer omkring vinduer, døre og fyldninger, der ligesom hele bindingsvær-

ket overalt i huset er lavet af massivt egetræ.

Straks man træder ind i hotellet gennem dets rigt udskårne egetræsdør, bliver man modtaget af en egen romantisk hygge, som hviler over vestibulen grundet på de rigt udskårne træskulpturer, denne er beklædt med.

Fra vestibulen går man ind i Højenloftsalen med den store hyggelige pejs, hvor der på kølige dage brænder en ild, der gør interiøret hyggeligt i forbindelse med de mange antikke møbler, skulpturer, malerier og gammelt tin, der bliver fremhævet af den kalkfarvede, antikgrønne væg.

Når man fra Højenloftsalen går til venstre, kommer man gennem en smuk, gammel egetræsdør, som stammer fra Københavns første slot, ind til de mange smukke opholdsstuer i alle stilarter. Her finder man italiensk, engelsk og dansk renæssance, barok-, rokokko- og Louis d. XVI stuer, hvor gæsterne kan hygge sig i mindre selskaber med musik, kortspil og en munter passiar.“

Til hotellet var knyttet både et friluftsteater og en svømmelido (swimmingpool), hvor gæsterne i morgentimerne kunne modtage svømmeundervisning.

Ikke langt fra hotellet var der bygget en separatliggende kro, Klinkekroen, også opført i bindingsværk. Her var også udefra kommende gæster velkomne. Ifølge brochuren kunne man endda selv medbringe madkurv.

Driften af hotellet gik imidlertid ikke så godt, som man havde forestillet sig, idet både hotellet og restaurationen var for eksklusiv og dyr, også for den almindelige befolkning på Frederiksværkegnen. Her gik man oftest ind på de restauranter og hoteller som i forvejen fandtes i Frederiksværk, f.eks. Skovlyst, Hotel Royal og Hotel

Arresø. På den tid var det jo heller ikke normalt at såkaldte „almindelige mennesker“ havde bil og kunne køre ud på kortere ture, hvorfor der så heller ikke var de store muligheder for søndagsgæster på hotellet.

Besættelsen 1940-1945 bevirkede at turisterne de første år svigtede og på et tidspunkt overtog den tyske værnemagt hotellet. Efter kapitulationen boede der i en periode tyske flygtninge på hotellet.

Da forholdene for disse mennesker var blevet normaliserede, var mulighederne for at drive hotelvirksomhed helt anderledes. Rejselyst og udlængsel steg eksplosivt efter krigen og på et tidspunkt var det ikke længere muligt at fortsætte hoteldriften.

Det må dog under en eller anden form have været i drift i begyndelsen af 1950'erne, idet Finn Zinklar erindrer, at han sammen med sin bror og et par venner nød en øl der i 1951. Han husker, at de var dybt imponerede af interiøret og de mange antikviteter.

Asserbohus blev købt af J. Friis, der indrettede en kostskole for velstillede folks børn. Asserbohus Kostskole optræder første gang i ”Den danske skolehåndbog” i 1958, hvorfor man må formode, at skolen er åbnet i løbet af 1957. Om denne periode kan man i øvrigt læse i Lotte Tårps selvbiografi „Det sku’ jo nødigt hedde sig“. Hun var gennem fire år elev på kostskolen.

Siden 1977 har bygningerne været ejet af Tvindskolerne.

Artiklen er udarbejdet på grundlag af
- oplysninger fra Finn Zinklar, som har set den omtalte brochure på Det Kongelige Bibliotek.
- Sv. Aa. Pilvang: Asserbohus – turisthotel, Asserbo i: Landliggerinformation, 1979, Maj, Nr. 5



Swømning på Lidoen (Frederiksværkegnens Museum)

Den store Lido i Asserbo

Af Finn Zinklar

Måske eksisterer den slet ikke mere. Man hører i hvert fald aldrig om den, og allerede for mange år siden – helt tilbage til august 1944 – da jeg sidst besøgte den store Lido bag Asserbohus, var den i begyndende forfald. Den beton, det store anlæg var støbt af, var fuld af små og store revner, og flere steder var de yderste lag begyndt at skalle af.

Ordet Lido kommer fra italiensk og betegner en lav smal landtange, der adskiller havet fra kysten og danner en lagune eller strandsø. I dag ville man nok have kaldt det store svømmebassin en swimmingpool, men dette fremmedord havde

dengang endnu ikke indsneget sig i det danske sprog.

Lidoen i Asserbo var både smuk og imponerende, da den stod færdig. Den var holdt helt i hvidt, og omkring det lange brede bassin var der anbragt store fabeldyr støbt i cement og hvidkalkede. Der var bl.a. en havtyr (eller måske var det en ko) og en havhest, begge med fiskehale som en havfrue. Og en havfrue var der for øvrigt også samt adskillige andre figurer i varierende størrelser. Kunstneren havde virkelig fået lov at bruge sin fantasi.

Langs bassinets ene kant var der opbygget cementafsatse i trappeform, hvor de

badende kunne slappe af og nyde solen mellem svømmeturere. Ved hver ende af bassinet var der opført en hvid firkantet pavillon, der ragede en etage op og havde fladt tag, trapper og søjler. Jeg gætter på, at disse pavilloner har været beregnet til omklædning. Den ene for damer, den anden for mænd. Dengang holdt man jo anderledes strengt på formerne.

En vippe til udspring manglede heller ikke. Her må bassinet have været temmelig dybt, så udspringeren ikke risikerede at brække halsen.

Under en del af anlægget var der indrettet et stort rum, der efter sigende kunne anvendes bl.a. til filmforevisninger.

En augustdag i 1944 var jeg sammen med min bror og to veninder cyklet fra Liseleje gennem Asserbo ad Nyvej og



Privat foto (Finn Zinklar, 1944)

drejet ned ad Hedelærkevej, der førte os tæt på Lidoen. Jeg havde taget mit fotografiapparat med. Et pålideligt 6 x 9 Agfa boxkamera.

Da vi ankom var der ikke en levende sjæl at se. Vi havde derfor hele anlægget for os selv, så pigerne kunne more sig med at ride på de store dyreskulpturer, mens min bror, der var i badetøj, steg op på udspringsvippen, og jeg fotograferede. Min bror sprang dog ikke i bassinet. Vandet lugtede nemlig ikke godt og så uklart og grumset ud. Det havde ikke været udskiftet længe.

Som allerede omtalt var der tydelig tegn på forfald. På det foto, jeg tog af veninderne Else og Susanne, kan man tydeligt se, at den mur, den store skulptur hviler på, er fuld af revner.

Jeg ved ikke om Lidoen fra starten udelukkende var beregnet til brug for hotellets egne gæster, eller om andre også har kunnet benytte den mod entre. Den kunne i hvert fald kun bruges i sommermånederne, og så kan man godt spørge sig selv, hvor mange, der på en varm sommerdag ville betale for at bade i et bassin med halvlunkent stillestående ferskvand, når de på relativt kort tid kunne cykle eller spadsere ned til en fin sandstrand og tage sig et friskt havbad helt gratis.

Vi havde den sommerdag en fornøjelig halv time, uden at nogen forstyrrede os. Men så dukkede der pludselig en bøs herre op – en slags opsynsmand formoder jeg. Han gjorde os opmærksom på, at vi befandt os på privat område og bad os omgående forføje os bort. Vi forlod derfor Lidoen og cyklede tilbage til Liseleje.

Generalforsamling i Slangerup lørdag den 25. marts

Slangerup var købstad indtil 1809, og de ældst kendte privilegier daterer sig tilbage til 1302. I 1826 skrev H. C. Andersen i et af sine rejsebrev, at han i Slangerup forventede at se en lille pæn by, men fandt en Ravnekrog – en ussel Landsby. „På en hæslig kiste af en vogn, der med sin støden bragte hjerteret til at danse solo, rullede vi bort fra det drøvelige Slangerup og nåede Frederiksborg, hvor Morpheus ventede med sit bløde favntag“, skrev den håbefulde unge digter.

H.C. Andersen gav helt sikkert ikke Slangerup en retfærdig omtale, og både H.C. Andersen, byens store kirke, hvor Thomas Kingo var præst, det forsvundne kloster og handelsbyen Slangerup vil vi høre meget mere om både før og efter generalforsamlingen.

Borgmesteren byder velkommen på Rådhuset kl. 14

Borgmester *Bent Lund* byder velkommen på Rådhuset, Kongensgade 18 og viser rundt på Rådhuset og biblioteket. Vores tur gennem Slangerups historie starter i nutiden, og borgmesteren vil kort berette om det nye rådhus og bibliotek, om kommunens problemer og de udfordringer, der ligger foran en kommune af Slangerups størrelse i kanten af Storkøbenhavn.



Generalforsamling på Gjæstgivergaarden kl. 15

Efter besøget på Rådhuset går vi tværs over Kongensgade til Gjæstgivergaarden, hvor foreningens ordinære generalforsamling afholdes (se indkaldelse på sidste side).

Kaffe og foredrag om Slangerups historie

Efter generalforsamlingen kan der købes kaffe, te, øl og vand på Gjæstgivergaarden, og Slangerup kommune byder på et stykke brød til kaffen.

Lokalhistorikeren og Slangerups turistchef *Stig Coldbjørn* vil herefter fortælle om Slangerups historie, der som nævnt både trækker rødder langt tilbage i tiden, er spændende og meget omskiftelig.

Vi forventer, at dagen slutes omkring kl. 17.

Tidlig forårstur til Sct. Petri Kirke – og Konditoriet "La Glace".

Onsdag den 5. April inviterer FAHS på en tur inde i København. Vi mødes kl. 15.30 ved indgangen til Sct. Petri Kirke mod Sct. Peders Stræde. Menighedsrådsformand Erik Thorud vil være vores meget kyndige guide i kirken samt i gravkapperne, hvor en lang række af Danmarkshistoriens store personligheder er gravsat. Kapellerne regnes for nogle af Europas smukkeste. Kirken er blevet overtaget af staten og i 1994 igangsatte man en stor restaurering, så kirken nu er en fryd for øjet.

Vi vil venligst gøre opmærksom på, at det ved rundgangen i kapellerne er fornødt med varmt overtøj.

Ca. kl. 17.00 går vi uden at forhaste os over til konditoriet "La Glace" i Skoubogade, hvor "kagekonen" Marianne Stagetom Kolos venter os med kaffe eller chokolade efter eget valg, lagkage, wienerbrød samt diverse assorterede kager.

Marianne Stagetom Kolos vil fortælle om konditoriets historie fra åbningen tilbage i 1870, om bygningerne og kvarteret, isens historie og slutteligt om kager og kunst.

Vi slutter ca. kl. 19.15. Prisen for hele arrangementet er 150 kr. og det er nødvendigt at tilmelde sig senest den 25. marts.

Da vi må være max. 40 personer i Sct. Petri Kirke, men godt må være 55 på "La Glace" er det muligt at tilmelde sig kun til "La Glace" (100 kr.), mens det omvendte (altså kun at tilmelde sig Sct. Petri Kirke) ikke er muligt.

Tilmelding se bagsiden.

Tilmelding er bindende og skulle man blive forhindret, vil vi meget gerne have besked, da det sker der står nogle på venteliste.

Forvarsel!!

Allerede nu kan vi reklamere med endnu en tur.

Lørdag den 27. Maj om eftermiddagen skal vi på byvandring i Hillerød under ledelse af museumsinspektør Flemming Beyer. I løbet af byvandringen vil vi bl.a. komme til det genskabte kaskadeanlæg i Frederiksborg Slotshave.

Sæt i kryds i kalenderen og læs så mere om denne tur i næste nummer af FAHS, som udkommer i slutningen af april.

Lidt om fiskerlejet Aalsgaarde

Af Lars Bjørn Madsen

Den følgende artikel er med forfatterens tilladelse saket fra Sognebladet, udgivet af Hellebæk Menighedsråd, 1999, nr. 37.

Ved den gamle smedje neden for Blegebakken, Nordre Strandvej nr. 131, og syden den af Schimmelmanns gamle arbejderboliger „Det lave Hus“ (nr. 112-116) findes skellet mellem Hellebæk og fiskerlejet Aalsgaarde.

Aalsgaarde er et stednavn, der umiddelbart kunne lede tanken hen på en ålegård eller måske en samling gårde. Så enkel er forklaringen imidlertid ikke, og der er i øvrigt ikke nogen endelig og entydig forklaring på navnet. Vi kan imidlertid gøre et forsøg ved først at fjerne e'et i enden, da det er en senere tilføjelse. Så får vi et navn bestående af to stavelser.

Den første stavelse „Aal“ er et ældgammelt ord som kan betyde noget smalt og langstrakt (som en å!) og det forklarer at kystskrænten, der herude har navne som Krogebakke, Kildebakken og Bobakken, også skal have været betegnet „Aalen“. Aal kan imidlertid også betyde noget helt andet, nemlig en dyb rende i et farvand eller i en bakke, altså en kløft, uanset om det er i vand eller på land. I Jylland er det brugt som betegnelse for en smal vandrende. „Aalen“ kan dermed ligeså godt have været betegnelsen for den kløft ved Krogebakke, hvorigennem vejen fra Arilds tid har ført fra stranden op til Apperup, som det kan have været betegnelsen for selve bakken.

Den anden stavelse ses i sin tidligste form i lensregnskaberne fra 1582-83, hvor

fiskerlejet kaldes „Aalskaar“ og i jordebogen fra 1588-89 „Alschaer“. Her er der umiddelbart tale om ordet „skaar“, og det kan have præcis samme betydning som Aal, nemlig en bakkekløft. Forvirringen er således total: To stavelser, der kan betyde det samme! I 1613 finder vi i lensregnskaberne skattemandtalen betegnelsen „Aalsgaardt“, og i 1661 støder vi på noget nær det nuværende navn, nemlig Aalsgaard. Da er det, som nævnt fristende at løse problemet ved at tolke navnet som en Ålegård, altså en indhegning i vandet med en ruse beregnet til ålefangst. Stednavneforskere afviser imidlertid denne betydning, da man skal hæfte sig ved s'et i navnet og dermed læse den anden stavelse som „sgaar“ eller skaar med fornævnte betydning og ikke som gaard. For at undgå samme betydning for de to stavelser, kunne vi så vælge aalen som en dyb rende i Øresund og skaaret som bakkekløften og dermed en fornuftig forklaring på navnet Aalsgaarde.

Lokalbefolkningen har egentlig ikke været nær så optaget af navnets oprindelige betydning, som af kampen for at få ændret den nutidige stavemåde Ålsgårde til det utvivlsomt mere korrekte Aalsgaard uden e i enden og med dobbelt-a i stedet for det svenske bolle-å, der blev indført i det danske sprog lige efter Anden Verdenskrig. Netop bolle-å'et bliver i stadig større udstrækning accepteret som et fremmedlegeme i vore stednavne. Således er Ålborg atter blevet til Aalborg, Åbenrå til Aabenraa og Grenå til Grenaa, for blot at nævne nogle få eksempler på vedtagne navneændringer.



Den gamle smedje markerer skellet mellem Hellebæk og Ålsgårde. (Hellebæk-Aalsgaard Egnshistoriske Forening)

Intet tyder dog foreløbig på, at Helsingør Kommune har i sinde at efterkomme Ålsgårdeborgernes ønske.

I sommeren 1681 blev Aalsgaarde beskrevet som et fiskerleje med 8 huse. De lave stråtekte bindingsværksbygninger var jævnt fordelt på begge sider af „Landevæyen“ og havde mindre jordtilliggender. Størst var smeden og fiskeren Ture Sivertsens ejendom, idet han havde „en liden indlugt Vang liggendis i nord fra Huuset“, troligt nok på landsiden af strandvejen, hvor jorden var lidt bedre. De øvrige fiskere og småfolk måtte „nøjes“ med de små og dårlige grunde ud mod vandet, hvor de dog kunne have deres kálhaver. Kun 2-3 familier udgjorde dengang lejets vel omkring 16-20 indbyggere, der foruden fiskeri også ernærede sig ved det nærliggende jernværk i Hellebæk Dette forhold gør sig stadigt gældende i 1743, hvor provsten i Tikøb, Rasmus Garboe med den gejstliges kyndighed beskrev Tikøb Sogn og dermed Aalsgaarde: „Aalsgaards Leye ligger behageligt under en lang Bakke, tilgroet med Træer og adskilligt Krat, som om Sommeren lader smukt, ellers et fattigt

Leye, da de icke saa vel veed at ernære sig som Hornbekkerne. Naar Fiskeriet slaæer til, giver Vandet dem Sild, Taarsk, Flynder, Tunger, Aal; det meste de leve af, er deres Arbeyde ved det derved liggende Fabrique“. I 1774 er Aalsgaarde ikke desto mindre Nordkystens tredjestørste fiskerleje med 27 huse samt en mindre gård, og lejet har næppe heller været så fattigt, som Garboe antyder, idet fiskerne var begunstigede ved nærheden til sundtoldsbyen Helsingør. De mange fremmede handelskibe, der nordfra sejlede gennem Øresund, måtte som bekendt ankre op ved Helsingør for at betale den berømte - eller snarere berygtede - Øresundstold, og her kunne såvel Hornbæks som Aalsgaardes fiskere komme helsingoranerne i forkøbet, når det gjaldt kadrejeri (handel med de forbi-sejlende skibe) og færgemandsvirksomhed. Ofte kunne det nemlig betale sig for skipperne at ankre op og lade sig fragte i land på Nordkysten for at køre videre til Helsingør og få ordnet toldpapirene. Så kunne de sejle uhindret forbi Kronborg, så snart vinden var gunstig. Man skal heller ikke glemme, at der i sundtoldsbyen har

været god afsætning for de varer, Aalsgaardes fiskerkoner i konkurrence med Snekkerstenfiskerne trillede ind på det dertil indrettede fisketov på hjømet af Stengade og Bramstræde.

Aalsgaardes historie bliver for alvor spændende, når de kendte Københavnerne i sidste halvdel af forrige århundrede opdager

fiskerlejet og slår sig ned her, først som ydmyge gæster hos fiskerne og senere i deres egne huse tegnet af deres egne arkitekter. Kendte og spændende personligheder fra erhvervs- og især kulturlivet nød det idylliske fiskerleje i fulde drag og satte deres umiskendelige præg på stedets fysiognomi og kultur.

Nye bøger

Ved Eva Stennicke

Helsingør Kommuneatlas.

Udgivet af Skov- og Naturstyrelsen. 2000. 68 sider: kort og illustrationer.

Under udarbejdelsen af dette kommuneatlas er alle bygninger fra før 1940 blevet vurderet og de i bevaringsmæssig sammenhæng bedste er fremhævet.

Lisbeth Smedegaard Andersen:

Mytens forladte huse: Dansk kirkekunst efter 1945.

Samleren, 1999. 347 sider: ill.

I bogen omtales mosaikrude af Sven Havsteen-Mikkelsen i Humlebæk Kirke (s. 102-104) samt Mørdrup Kirke, udsmykket af Arne L. Hansen (s. 223-225).

Orglet i Sct. Mariæ Kirke i Helsingør: et festskrift.

Redaktion: Henrik Fibiger Nørfelt. Sct. Mariæ Kirke, 1999. 144 sider: ill.

Bogen er udgivet i anledning af rekonstruktionen af barokorglet i Sct. Mariæ Kirke i 1997. I bogen er der parallelle tekster på dansk og tysk samt tekst på engelsk.

Julen 1999 Hundested

Årsskriftet „Julen 1999 Hundested“ indeholder bl.a. en interessant artikel om bagerier på Halsnæs gennem tiderne.

Fra det nu forsvundne Hillerød: fra billedsamlingen i Lokalhistorisk Arkiv for Hillerød Kommune.

Ved Erik Wassard, Strandberg, 1999. 95 sider: ill.

Bogen består af billeder med tekst, der beskriver lokaliteter, der er forandrede eller ikke længere eksisterer i Hillerød.

John Kofoed Larsen:

Åh – Tisvildeleje: sange om havet, skoven, mennesker, sagn og myter omkring Tisvildeleje.

John Kofoed Larsen, 1999. 32 sider: ill. samt 1 cd.

13 kompositioner af forfatteren. Melodistemme med becifring med efterstillet tekst og en cd, så man også kan høre sangene.

Folk og minder fra Nordsjælland 1999

indeholder artikler om Parceforcejagt i Nordsjælland 1660-1777, Landstedet Claythorpe i Nyrup, Charles Fenwick – en foretagsom enegænger i Helsingør, En Hellebæk-piges erindringer 1904-20, En barndom i Laugø Huse i 1920'erne, Hyllingebjerg ved Liseleje, Barselsgilder – to kvindeskæbner for 140 år siden, Svensk julegrød med dukker og Da Aalsgaard kom på det litterære verdenskort.

Generalforsamling i Slangerup den 25. marts

Der indkaldes hermed til ordinær generalforsamling **lørdag den 25. marts 2000 kl. 15.00** på Gjæstgivergaarden, Kongensgade 13 B i Slangerup med følgende dagsorden ifølge lovene.

1. Valg af dirigent
2. Foreningens beretning
3. Fremlæggelse af det reviderede regnskab
4. Forslag fra bestyrelsen eller fra medlemmerne
5. Valg af bestyrelsesmedlemmer
6. Valg af 2 revisorer
7. Fastlæggelse af kontingent
8. Eventuelt

Bestyrelsen varslers hermed, at den vil foreslå en kontingentforhøjelse på kr. 25:- – gældende *fra år 2001* under generalforsamlingens pkt. 7.

Se omtalen af generalforsamlingen på side 7 inde i bladet.

Den ny årbog forventes at foreligge på generalforsamlingen, hvor den kan afhentes. Medlemmer, der ikke kan være til stede ved generalforsamlingen får naturligvis årbogen tilsendt.

Bemærk: Vi mødes allerede kl. 14 på Slangerup Rådhus.

Tidlig forårstur til Sct. Petri Kirke – og Konditoriet "La Glace".

Onsdag den 5. April er der en tur inde i København, nærmere beskrivelse se side 8. Vi mødes kl. 15.30 ved indgangen til Sct. Petri Kirke mod Sct. Peders Stræde. Vi vil venligst gøre opmærksom på, at det ved rundgangen i kappelleme er fornuftigt med varmt overtøj.

Ca. kl. 17.00 går vi over til konditoriet "La Glace" i Skoubogade, hvor kaffen venter. Vi slutter ca. kl. 19.15. Prisen for hele arrangementet er 150 kr. og det er nødvendigt at tilmelde sig senest den 25. Marts.

Tilmelding til Aase Zinck (47 31 13 85), Dorrit af Rosenborg (47 33 53 58) eller Gudrun Lund Meyer (44 95 32 05). Tilmelding er bindende og skulle man blive forhindret, vil vi meget gerne have besked, da der sommetider står nogle på venteliste.